

**Republica Moldova**  
**Curtea Supremă de Justiție**

**D E C I Z I E**

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul:

Tatiana Vieru

judecătorii:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către administratorul insolvenței a Societății  
cu Răspundere Limitată „Tivali-Com” - Dumitru Chicu,

în cadrul procedurii de insolvență intentat față de debitorul Societatea cu  
Răspundere Limitată „Tivali - Com”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016 prin care au  
fost admise cererile creditorilor Garcavenco Victor și Topciu Tatiana privind  
repunerea în termenul de validare a creanței și validarea creanțelor,

**c o n s t a t ă :**

La data de 03 septembrie 2015 și 11 septembrie 2015 în cadrul procedurii de  
insolvență a SRL „Tivali-Com”, avocatul Stratan Laurian în interesele creditorilor  
Garcavenco Victor și Topciu Tatiana a înaintat cereri de repunere în termen a  
cererilor de validarea creanțelor și validarea creanțelor garantate a creditorului  
Garcavenco Victor în sumă de 47 716 euro și a Tatiane Topciu în sumă de 38 717  
euro, în cadrul procesului de insolvență intentat în privința debitorului SRL  
„Tivali-Com”.

Menționează că, despre intentarea procedurii de insolvență creditorii nu au  
fost notificați în conformitate cu art. 140 alin. 2 a Legii insolvenței nr. 149 din  
29.06.2012.

Susține că, aceștia nu au primit de la administratorul procedurii de insolvență  
a debitorului SRL „Tivali - Com” - Chicu Dumitru careva notificări despre intentarea  
procedurii de insolvență și nu au cunoscut despre necesitatea înaintării cererilor de  
validare a creanțelor în termen.

Indică că, creditorul are dreptul de a solicita repunerea în termen a cererii de  
validare a creanțelor.

Totodată, invocă că, în conformitate cu art. 140 alin. (2) Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.201, cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului.

Suștină că, în conformitate cu art. 145 alin. (2) Legea insolvenței - la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori, dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Solicită, repunerea în termen a cererilor de validare a creanțelor înaintate către SRL „Tivali - Com” cu validarea ulterioară a creanțelor garantate al acestora cu suma de 47 716 euro pentru Garcavenco Victor și în sumă de 38 717 euro pentru Topciu Tatiana cu includerea în tabelul definitiv al creanțelor debitorului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, s-a admis cererile de repunere în termenul de înaintare a cererilor de validare a creanțelor depuse de către creditorii Garcavenco Victor și Topciu Tatiana în cadrul procesului de insolvență intentat în privința debitorului SRL „Tivali-Com”.

La 05 decembrie 2016 administratorul insolvenței SRL „Tivali - Com”- Dumitru Chicu a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii recurate, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie respinse cererile înaintate de creditorii Garcavenco Victor și Topciu Tatiana privind repunerea în termen de înaintare a creanțelor, completat la 14 decembrie 2016.

În motivarea cererii a indicat că, încheierea contestată este neîntemeiată, iar cererile de repunere în termen nu au fost motivate și nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 145 Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012.

A mai indicat că, creditorii Garcavenco Victor și Topciu Tatiana nu au prezentat probe ce confirmă imposibilitatea depunerii cererii în termenul limită stabilit de către instanța de insolvență.

Menționează că, instanța de insolvență la încheierea adoptată din 28.11.2016 a aplicat norma de drept care nu trebuia să fie aplicată în cazul dat, și anume art. 145 alin.1 alin.2 a Legii insolvenței.

Conform art.8 alin.(3) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, recursul va fi judecat în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă.

La data de 16 decembrie 2016, în adresa intimațiilor Garcavenco Victor și Topciu Tatiana, a fost expediat spre cunoștință copia recursului declarat de către administratorul insolvenței SRL „Tivali Com” - Dumitru Chicu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.149 vol. II).

La 12 ianuarie 2017 intimații Garcavenco Victor și Topciu Tatiana reprezentați de avocatul Stratan Laurian a depus referință la cererea de recurs a administratorului

insolvabilității SRL „Tivali Com” - Dumitru Chicu, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea încheierii instanței de insolvabilitate.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art.425 Codul de procedură civilă prevede că termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele cauzei rezultă că recursul declarat de administratorul insolvabilității SRL „Tivali Com” - Dumitru Chicu la 05 decembrie 2016, este depus în termen.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de administratorul insolvabilității SRL „Tivali Com” - Dumitru Chicu este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016 și remiterea pricinii la rejudecare din următoarele motive.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din actele pricinii rezultă că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din data de 23 decembrie 2013 a fost intentat procesul de insolvabilitate fața de SRL „Tvali - Com” s-a propus creditorilor să înainteze creanțele sale până la adunarea de validare, numită pentru data de 03.02.2014, hotărârea a fost publicată în Monitorul Oficial (f.d. 133-137).

În scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului au fost aplicate măsurile de asigurare conform Legii insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012.

S-a numit Dumitru Chicu în calitate de administrator provizoriu a debitorului SRL „Tvali - Com” f.d. 133-137).

S-a stabilit termenul-limită pentru creditorii de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv până la 03 februarie 2014.

S-a stabilit termenul de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului definitiv până la 24 februarie 2014.

S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 18 martie 2014 ora 14-00 în incinta Curții de Apel Chișinău (f.d. 136 verso).

La data de 03 septembrie 2015 și respectiv 11 septembrie 2015 în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „Tivali-Com”, avocatul Stratan Laurian în interesele creditorilor Garcavenco Victor și Topciu Tatiana a înaintat cereri de repunere în termen a cererilor de validarea creanțelor și validarea creanțelor garantate

a lui Garcavenco Victor în sumă de 47 716 euro și a Tatiane Topciu în sumă de 38 717 euro în cadrul procesului de insolabilitate intentat în privința debitorului SRL „Tivali-Com”.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 28 noiembrie 2016 admis demersul și a repus în termen cererile de validare a creanțelor depuse de către creditorii Garcavenco Victor și Topciu Tatiana în cadrul procesului de insolabilitate intentat în privința debitorului SRL „Tivali - Com” privind admiterea creanțelor creditorilor (f.d. 125-126).

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanța de insolabilitate a aplicat și interpretat incorect normele de drept material și procedural.

Conform art. 76 Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, înaintarea creanțelor de către creditorii are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolabilitate.

Conform art. 140 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

Articolul 141 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede că cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19.

Afirmațiile administratorului insolabilității SRL „Tivali Com” - Dumitru Chicu precum că creditorii nu au prezentat nici o probă care să confirme imposibilitatea depunerii cererii în termenul limită stabilit de către instanța de insolabilitate sunt întemeiate și urmează a fi reținute din următoarele motive.

Conform art. 35 alin. (4) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, odată cu hotărârea de intentare a procedurii de insolabilitate, administratorul insolabilității expediază o notificare tuturor creditorilor **cunoscuți** pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolabil.

Ca urmare, potrivit art.26 alin.(2), art. 35 alin.(4) Legea insolabilității, administratorul insolabilității are obligația de a-i notifica despre intentarea procedurii de insolabilitate față de debitor în temeiul art. 35 din Legea insolabilității, doar pe creditorii cunoscuți înregistrați în evidența contabilă.

Legea insolabilității stabilește două modalități de notificarea creditorilor despre intentarea procesului de insolabilitate și, respectiv, despre necesitatea înaintării creanțelor sale față de debitor, precum și despre termenul-limită de depunere a cererilor în instanța de judecată.

Prima modalitate este prin publicarea dispozitivului hotărârii judecătorești în Monitorul Oficial al RM, care reprezintă o modalitate generală de notificare și se referă la un cerc nelimitat de persoane. A doua modalitate constă în expedierea de către administratorul insolabilității pe adresa tuturor creditorilor cunoscuți a copiei hotărârii de intentare a procesului de insolabilitate față de debitor și a unei notificări

către creditor prin care îl informează despre necesitatea înaintării creanțelor în instanța de insolvență și termenul-limită pentru depunerea cererilor. Este de remarcat că Legea insolvenței stabilește obligația administratorului insolvenței de a notifica creditorii debitorului doar dacă aceștia a fi sunt cunoscuți și, respectiv, dacă dispune de datele de contact ale acestora.

În cazul în care, din motive întemeiate, pretinsul creditor a omis termenul de înaintare a creanțelor în instanța de insolvență, acesta este în drept de a solicita instanței de a-i repune în termen cererea depusă tardiv, prezentând concomitent și argumentele, probele ce confirmă motivele de repunere în termen.

Articolul 145 alin.(2) Legea insolvenței stabilește motivele exhaustive care pot servi temei de repunere în termen a cererii de înaintare a creanțelor, și anume: a) existența unor circumstanțe legate de persoana creditorului; b) existența unor circumstanțe legate de obiectul creanței; c) nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului.

Repunerea în termen a cererii de înaintare a creanțelor sau refuzul de a repune în termen are loc prin încheierea instanței de insolvență care este cu drept de recurs. Având în vedere că încheierea de repunere în termen este cu drept de recurs, este oportun ca verificarea creanței și, respectiv, stabilirea ședinței de validare a creanțelor creditorului întârziat să se desfășoare după ce încheierea de repunere în termen va deveni irevocabilă, pentru a asigura securitatea raporturilor juridice.

Se atenționează că, fiind depusă tardiv o cerere de admitere a creanțelor, urmează să fie respectate și prevederile art.116 CPC, potrivit căruia creditorul care a omis termenul este obligat să solicite repunerea în termen și să invoce temeiurile de repunere odată cu depunerea în instanța de insolvență a cererii de admitere a creanțelor.

Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Astfel, chiar dacă pretinsul creditor solicită repunerea în termen și prezintă probe ce confirmă omiterea întemeiată a termenului de procedură nominalizat, repunerea în termen urmează a fi respinsă dacă de la momentul când creditorul a aflat despre intentarea procesului de insolvență față de debitor și până la data depunerii în instanță a cererii de admitere a creanței împreună cu cererea de repunere în termen au expirat 30 de zile.

Instanța de recurs reține că, într-u argumentarea poziției sale, creditorii Garcavenco Victor și Topciu Tatiana fac referire la Acordul de confirmare a executării obligațiilor față de investitori din 18.07.2011, încheiat între II „Tomailî - Argo” și SRL „Tivali-Com”, prin care părțile au convenit că toate obligațiile ÎI „Tomailî - Argo” ce rezultă din contractele de investiții încheiate cu investitorii în construcția blocului locativ amplasat pe str. L. Tolstoi 74, au fost transmise către SRL „Tivali-Com”.

Iar, în baza Acordului de confirmare a executării obligațiilor față de investitori nr. 3527 din 20.08.2011, ÎI „Tomailî - Argo” a transmis către SRL „Tivali - Com”

contractele de investiții încheiate între investitorii persoane fizice. Totodată, în actul de predare primire menționat, se află și creditorii Garcavenco Victor - nr. de ordine 40, și Topciu Tatiana - nr. de ordine 43.

Astfel, creditorii Garcavenco Victor și Topciu Tatiana fac referire anume la faptul că, în baza acordului dat au devenit creditorii SRL „Tivali-Com”, ceea ce le dă dreptul de a solicita admiterea creanțelor garantate ce rezultă din contractele privind investirea capitalului în construcția spațiilor locative, în temeiul art. 50 alin. (2) lit. c) din Legea insolvenței.

Analizând încheierea contestată, instanța de recurs consideră pripită concluzia instanței de insolvență privind admiterea cererilor de repunere în termen în temeiurile înaintate de către creditorii Garcavenco Victor și Topciu Tatiana în cadrul procesului de insolvență intentat în privința debitorului SRL „Tivali-Com”, deoarece de către instanța de insolvență nu a fost constatat cu certitudine faptul dacă contractele de investiție a creditorilor Garcavenco Victor și Topciu Tatiana au fost primite spre executare sau nu.

Ba mai mult ca atât, nu a fost stabilit nici faptul dacă Garcavenco Victor și Topciu Tatiana sunt într-adevăr creditorii SRL „Tivali-Com” și au fost efectuate careva rectificări pe conturile bancare a SRL „Tivali - Com” în legătură cu transmiterea unor creanțe de către ÎI „Tomaili - Argo”.

De asemenea urmează să fie verificată situația dacă Garcavenco Victor și Topciu Tatiana au fost incluși în lista creditorilor în contabilitatea SRL „Tivali - Com”.

În această ordine de idei, rezultă că instanța de insolvență la emiterea încheierii contestate a omis să se expună asupra celor invocate mai sus, fapt ce pune la îndoială temeinicia încheierii contestate.

Or, în sensul art.6 Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții Europe a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de insolvență la examinarea cererii de repunere în termen, nu a examinat toate circumstanțele relevante speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul

declarat de către societatea cu răspundere limitată „Tivali Com”, de a casa încheierea instanței de insolvență și de a restitui pricina spre rejudecare în aceeași instanță, la etapa soluționării cererii depuse de creditorii Garcavenco Victor și Topciu Tatiana cu privire la repunerea în termen a cererilor de înaintare a cererilor.

La rejudecarea pricinii este necesar de ținut cont de cele expuse și în dependență de cele obținute de emis o hotărâre legală.

În conformitate cu art. 427 lit. c) Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de administratorul insolvenței Societatea cu Răspundere Limitată „Tivali-Com” - Dumitru Chicu.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, emisă în cadrul procedurii de insolvență intentat față de debitorul Societatea cu Răspundere Limitată „Tivali - Com”, privind repunerea în termen a cererilor de înaintare a creanțelor înaintate de Garcavenco Victor și Topciu Tatiana, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,  
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu